

staternes lovgivning om omsætningsafgiften udskyder på visse betingelser fristen for de enkelte medlemsstaters gennemførelse af merværdiafgiften til 1. januar 1972. Italien er på nuværende tidspunkt den eneste af medlemsstaterne, som ikke anvender merværdiafgiften.

Rådets direktiv af 30. april 1968 (68/221/EØF) om en fælles metode til beregning af de i traktatens artikel 97 hjemlede gennemsnitssatser finder alene anvendelse i medlemsstater, der med hensyn til opkrævningen af omsætningsafgifter anvender et kumulativt flerledssystem. Direktivet er uden betydning for de her i landet gældende afgifter, der ikke i noget tilfælde opkræves efter det kumulative system.

Bemærkninger om den fremtidige udvikling.

Vedtægelserne om etapevis gennemførelse af den økonomiske og monetære union inden for De europæiske Fællesskaber indeholder bl. a. følgende passus om foranstaltninger på det afgiftsmæssige område, som skal gennemføres i løbet af 1. etape, d. v. s. inden den 1. januar 1974: »Med henblik på at fremme en effektiv frigørelse af bevægelserne for personer, varer, tjenesteydelser og kapital samt sammensmeltningen af økonomierne træffer Rådet på forslag fra Kommissionen under bevarelse af en passende balance beslutning vedrørende følgende skridt:

- fællesskabsregler, der fastsætter et ensartet beregningsgrundlag for merværdiafgiften i overensstemmelse med rådsbeslutningen af 21. april 1970 vedrørende erstatning af medlemsstaternes finansielle bidrag med Fællesskabernes egne midler;
- harmonisering af anvendelsesområdet, beregningsgrundlaget og opkrævningsmetoderne for punktafgifterne, særlig dem, der øver en mærkbar indflydelse på handelen;
- en gradvis udvidelse af afgiftsfriheden for privatpersoners varekøb ved grænseovergang inden for Fællesskabet.

Før udløbet af den første etape behandler Rådet foretagne undersøgelser samt forslag fra Kommissionen vedrørende tilnærmelsen af afgiftssatserne for så vidt angår merværdiafgiften og punktafgifterne.»

Det ventes, at Kommissionen i overensstemmelse hermed fremlægger et samlet forslag til harmonisering af beregningsgrundlaget for merværdiafgifterne i medlemsstaterne. Et sådant

forslag må senest foreligge i 1973, idet et fælles beregningsgrundlag efter et overgangår skal finde anvendelse fra den 1. januar 1975. Dette følger af rådsbeslutning af 21. april 1970, hvorefter Fællesskabernes budget fra og med 1975 skal finansieres fuldt ud ved Fællesskabernes egne midler. Disse midler skal bl. a. omfatte merværdiafgiftsindtægter beregnet med (højest) 1 pct. af det fælles beregningsgrundlag for merværdiafgifterne i de enkelte medlemsstater. For så vidt angår landbrugets stilling skal det nævnes, at der siden 1968 har foreligget et af Kommissionen udarbejdet direktivforslag. Efter dette forslag skulle der gennemføres en særlig ordning for landbrugsvirksomheder, der fritager disse virksomheder for at føre regnskab, samtidig med at de sikres en gennemsnitlig kompensation for den afgift, der hviler på deres indkøb af varer og tjenesteydelser. Der skulle dog gives enhver landbruger ret til i stedet at vælge at blive registreret og føre regnskab med deraf følgende pligt til at opkræve udgående afgift og få fradrag for indgående afgift på normal måde. Direktivforslaget forudsætter, at der fastsættes en reduceret afgiftssats for visse landbrugsvarer. Denne reducerede sats skulle være fælles for medlemsstaterne, uanset at harmoniseringen af merværdiafgiftssatserne i øvrigt ikke var påbegyndt. Den fælles sats var tænkt beregnet som halvdelen af det aritmetiske gennemsnit af de normalsatser for merværdiafgifterne, som anvendes i de enkelte medlemsstater. Selvom Kommissionen anser det for ønskeligt, at den fælles reducerede sats finder anvendelse til og med detailledet, åbner forslaget dog mulighed for indtil afgiftsgrænsernes fuldstændige afskaffelse at fastsætte en anden afgiftssats i detailledet. For så vidt angår harmoniseringen af satserne for merværdiafgiften foreligger der endnu ikke noget forslag. Som nævnt er det i rådsvedtægelserne forudsat, at der i det økonomiske samarbejdes 1. etape skal ske en harmonisering af punktafgifterne for så vidt angår anvendelsesområdet, beregningsgrundlaget og opkrævningsmetoderne. Et forslag vedrørende tobaksvarer er fremlagt, men ikke vedtaget. De nævnte direktiver på afgiftsområdet giver ikke for tiden anledning til forslag til ændringer i den gældende danske forbrugsafgiftslovgivning. Det påregnes, at Fællesmarkedets fortsatte harmoniseringsbestrebelse på afgiftsområdet på længere sigt vil nødvendiggøre ændringer i afgiftslovgivningen.